

23 MINUT V PEKLU

Bill Wiese

Prepis zvočnega zapisa iz zborovanja v Kansas City, KS
imenovanem «Kansas City za Ameriko».

Izkušnja s peklom se je zgodila
23. novembra leta 1998.

Spletna stran služenja Billa Wiese <http://www.soulchoiceministries.com/>, kjer lahko kupite knjigo, CD s celotnim pričevanjem v angleščini in drugih jezikih.

vir: https://www.divinerevelations.info/documents/billwiese_23minutesinhell_text.htm

Prevod: Barbara Hojkar Šavli, Škofja Loka, 2007

Svetopisemsko besedilo je vzeto iz SloKJV, [Amplified bible](#) (Amp.)

Lektorirala: Aleksandra Belšak, s.p.

Priprava besedila: Marjan Šavli, marjan.savli@gmail.com

Založnik: Marjan Šavli in Barbara Hojkar Šavli, Mestni trg 11, Škofja Loka
1. slovenska elektronska izdaja

Brezplačen izvod.

- poševna pisava besede ni v izvirnih rokopisih, dodana KJV zaradi boljšega razumevanja
- [Sveti Duh] besede v oglatih oklepajih so dodane, da pojasnijo dodatne okoliščine, ki iz samega verza niso razvidne.

Izvornik slovenskega prevoda je objavljen na spletni strani <http://spiritlessons.com/Slovenian/>, kjer si preberite še ostala pričevanja, prevedena v slovenščino.

Kazalo vsebine

Uvod napovedovalca.....	1
Govori Bill Wiese.....	2
Govori Billova žena Annette.....	3
Govori Bill Wiese.....	4
Tema in kričanje v peklu.....	11
Strah v peklu.....	12
Zapuščen v peklu.....	13
Vročina.....	14
Suša.....	15
Poleg brezna.....	16
Demoni.....	17
Nobenega upanja.....	18
Jezus se prikaže.....	19
Božji mir.....	21
Zapuščanje pekla.....	22
Govori napovedovalec.....	27
DOLG, DOLG APLAVZ.....	28

Uvod napovedovalca

Nekaj mesecev nazaj me je Mike Bickle, s katerim sodelujem pri [Mednarodni hiši molitve](#) prosil, naj učim o peklu. Medtem, ko sem preučeval to temo, sem dobil od prijatelja Steve Carpenterja v roke videokaseto. Na tem posnetku je bilo sporočilo, ki ga boste slišali od Billa Wiese in njegove žene Annette. Njegovo sporočilo je pretreslo moj svet. In je trajno spremenilo moj odnos do družine, mojih prijateljev in celo do ljudi, katerih ne poznam. Trajno je spremenjeno. Ne pretiravam, zato prosim ne mislite, da govorim tukaj o prisposodobah. To je popolnoma spremenilo način, na katerega gledam nekaj preostalih let, ki jih imam na tej zemlji. Molim, da bo Bog to naredil danes v vas. Ne morem dovolj poudariti pomembnosti tega sporočila. Bill je kristjan. Svoje življenje je predal Bogu pri starosti šestnajstih let. Gospoda pozna že 32 let. Leta 1976 se je preselil v Kalifornijo in je preživel 10 let pod vodstvom Božjega služabnika [Chucka Smitha v Costa Mesu](#) v Kaliforniji. Z ženo sta nepremičninska posrednika. Zadnjih petnajst let je bil Bill na zborovanjih, in v vodstvu več obdobjih žetve cerkve [Eagles Nest](#), katero vodi Božji služabnik dr. Gary Greenwald v Orange County v Kaliforniji.

Pred nekaj meseci je tamkajšnji Božji služabnik Raul prišel k Billu in mu rekel: *»Bill, Bog bo naredil prebujenje. V Ameriki bo začel v Kansas Cityju. Poslal te bo tja, in ti naj bi šel tja«*. Bill in Annette še nikoli nista bila v Kansas Cityju. Naslednji dan sem poklical Billa in rekel: *»Bi razmislili in prišli v Kansas City? Videl sem vaš video posnetek in domnevam, da boste prišli.«* Verjamem, da sta tukaj na Božji ukaz.

Slišali boste vizijo pekla, toda, še bolj pomembno, slišali boste vizijo prijateljstva z Jezusom Kristusom in o ljubezni, katero ima za ves svet. Bill je bil v peklu. Ni bil naključni opazovalec, kot je že toliko ljudi bilo v pravih vizijah, on je doživel polurno mučenje v peklu brez vsakega upanja na pobeg. Bill in njegova žena sta globoko predana Jezusu Kristusu in delu za Boga in vodstvu Svetega Duha. Imeli ga boste radi. Prosim, pozdravite Billa in Annette Wiese.

Govori Bill Wiese

V čast mi je biti tukaj. Celotno potovanje je pravi blagoslov za naju. Kot je rekel Hal, sva nepremičninska posrednika. Tega ne počneva za preživetje. Tega ne počneva za denar. Midva samo veva, da nama je Bog rekel, naj greva in poveva svetu o Njegovi ljubezni do ljudi, in o prostoru, za katerega On ne želi, da bi katerakoli od njegovih stvaritev šla tja. Zato sva tukaj. Zaradi časovnega okvira bom skrajšal svoje pričevanje in bom takoj začel z njim.

Toda najprej bi vam podal nekaj napotkov in odgovoril na vprašanja, katere imate mogoče v mislih. Če bi sam sebe poslušal, bi najprej vprašal: »Kako veš, da to niso bile to samo sanje? Težke sanje?« Izpostavil bom nekaj točk. Prvič, zapustil sem telo. Ko sem se vrnil, sem videl svoje telo ležati ne tleh. Tako sem zagotovo vedel, da sem doživel zunajtelesno izkušnjo. Nekateri kristjani so rekli: »*Kristjan ne more zapustiti svojega telesa.*« Toda to ni res. V drugem pismu Korinčanom [12:2](#) Pavel pravi, da ve za človeka, ki je bil vzet v tretja nebesa;

... bodisi v telesu, ne morem reči; ali izven telesa, ne morem povedati ...

Torej, če on ni vedel, potem to mora pomeniti, da je to mogoče. In prav tako pravi v prvem verzu, da je bilo videnje, zato verjamem, da to spada v razvrstitev videnj.

V Jobu [7:14](#) pravi:

... takrat me ti strašiš s sanjami in me prek videnj spravljaš v grozo.

Torej je to zagotovo, kar je Gospod naredil, prestrašil me je skozi videnje. In tudi, ko sem se vrnil, je trajalo leto dni, da sem se pomiril in postal ponovno kot običajna oseba. Zaradi strahu sem bil tako razburjen in duševno pretresen, da je le-ta je spremenil ves moj pogled na to, kako pričevati in kako zelo ceniti to, pred čim nas je Bog rešil.

Prosil sem svojo ženo, da pride za minutko na oder, da vam pričuje, kaj se je zgodilo, ko me je našla v dnevni sobi, ker se tega dela ne spominjam. Želim, da o tem sama spregovori nekaj besed. Hvala.

Govori Billova žena Annette

Ura je bila 3:23 zjutraj, ko sem se zbudila. Tega se spominjam samo zato, ker sem pogledala najino digitalno uro, in opazila sem, da Billa ni bilo poleg mene. Zaslišala sem kričanje, ki je prihajalo iz najine dnevne sobe. Nadaljevala sem pot, da bi prišla vzdolž hodnika. Našla sem svojega moža na način, na kakršen ga še nikoli nisem videla. Če kdorkoli spozna Billa, on je po naravi zelo konservativen, zelo miren in uraden človek. On enostavno ni tak tip človeka, ki bi se vznemirjal ali bi se čustveno razburil nad čimerkoli, razen občasno v Bogu. Toda, kakorkoli, videla sem ga tam hudo trpečega, dobesedno trpeče držati svojo lobanjo, držal je svojo glavo med rokama in vpil in kričal. Bil je skrčen v položaju fetusa na tleh v dnevni sobi. Nisem vedela, kaj bi storila. Mislila sem, da ima srčni napad. Začela sem moliti in zakričal je in rekel. *»Moli, da bi Gospod odvezel to iz mojih misli. Gospod me je pospremil v pekel. Počutim se, kot bi moje telo umiralo. Tega ne prenesem.«* Tako sem nadaljevala z molitvijo nad njim in približno po deset do dvajsetih minutah se je začel umirjati. Bil je dobesedno v stanju šoka, kot nekdo, ki je šel v Vietnam in je imel podoživljanje ali strašno prometno nesrečo, katero je ponovno podoživljal. To ni bilo samo, kot bi kdo imel nočne more in se zbudil. Samo o tem sem hotela pričati.

Govori Bill Wiese

Tako sem blagoslovljen z dobro ženo. Resnično sem hvaležen Bogu. Poročen sem štiri leta, poznam jo šest let in to je bilo najboljših šest let mojega življenja. Torej hvaljen bodi Bog.

Ko sem prišel nazaj iz te izkušnje, sem hotel izvedeti, če je kdo v Svetem pismu, ki je kdajkoli izkusil pekel. Tako sem začel preiskovati. Veliko poslušam Chucka Misslerja, ki je učitelj Svetega pisma po vsej državi, resnični učitelj in povedal je, da je Jona izkusil pekel. V Jonu [2:2](#) pravi:

Ven iz trebuha pekla sem klical ...

In v Jonu [2:6](#) pravi:

Zemlja, s svojimi zapahi, *je bila* okoli mene na veke, vendar si ti moje življenje privedel gor iz trohnenja.

Torej je bil tam vsaj nekdo v Svetem pismu, ki je izkusil pekel, Jona.

Hotel sem tudi izvedeti, ker sem bil vzgojen v zgodnjih dneh cerkve Calvary Chapel, da kakršna koli duhovna izkušnja ne glede na to, kakšno duhovno izkušnjo bi izkusil, bi morala že biti v besedi Boga. Torej sem vedel, da če je to, kar sem izkusil resnica, bi moralo že biti zapisano v Besedi. Tako sem začel raziskovati in našel sem čez štiristo zapisov, ki so opisovala vse, kar sem videl, slišal, čutil, vse kar ima povezavo s peklom. To je že v Svetem pismu, torej, karkoli vam pripovedujem, je že tam. Sproti vam bom navajal reference k nekaterim izmed zapisov. Ne morem jih citirati vseh štiristo, toda nekatere vendarle bom. Izvedel sem, da je še okrog štirinajst drugih ljudi izkusilo nekatere dele pekla. Največ je bilo izkustev ob smrti ljudi, ki so umirali v bolnici, in so bili pripeljeni nazaj.

In da pridemo do stvari, hitro: Moja žena in jaz sva bila na nedeljskem večernem molitvenem srečanju, katerega sva se vedno udeležila z našimi Božjimi služabniki. In domov sva odšla kot vsak drug običajen večer in odšla spat. Okoli tretje ure zjutraj sem bil vzet.

Nisem vedel, kako sem prišel tja, dokler se nisem vrnil. Potem je Gospod razložil. Toda bil sem enostavno odvržen v jetniško celico, prav tako, kot so običajne jetniške celice, kakršne si predstavljate z grobimi ogromnimi zidovi in rešetkami na vratih. Nisem še vedel, kje sem. Vse, kar sem vedel je bilo to, da je bilo izredno vroče, strašno vroče. Bilo je tako vroče, da nisem mogel verjeti, da sem živ. Čutil sem, da bi se moral izničiti s to vročino, toda bil sem še vedno živ. Za kratek čas je bilo svetlo in verjamem, da je bila Gospodova prisotnost tukaj zame, da bi bolje videl prizorišče, toda potem se je približno po minuti stemnilo.

V Izaija [24:22](#) pravi:

Zbrani bodo skupaj, *kakor* so jetniki zbrani v jami in zaprti bodo v ječi

Pregovori [7:27](#) pravi:

je pot v pekel, spuščajoča se k celicam smrti.

S celicami so mišljene sobe, torej ima del pekla zaporniške celice, kamre, brezna ognja in velika področja ognja. Torej sem bil jaz v tem času samo v jetniški celici.

Tudi v Jonu [2:6](#) pravi:

Zemlja z njenimi zapahi je bila okrog mene za vedno ...

In Job [17:16](#) pravi:

Šli bodo dol k zapahom jame, ...

Torej ponovno, vse kar sem videl, je bilo v Besedi. O kamnih je govora v Izaija [14:19](#).

Ti pa si izvržen iz svojega groba, kakor gnusna mladika *in* *kakor* oblačilo tistih, ki so umorjeni, prebodeni z mečem, ki gredo dol k jamskim kamnom, kakor truplo, pomendrano pod stopali.

Znašel sem se v celici, in ti štirje stvori so bili v celici z menoj. V tistem trenutku nisem vedel, da so bili demoni, ker sem šel tja kot neodrešena oseba. Bog je vzel iz mojih misli to, da sem bil kristjan.

Nisem razumel, zakaj. Toda to mi je razložil na poti nazaj. Stvore nisem spoznal kot demone, toda, bili so ogromni. Bili so veliki okrog 3,5 do 4 m. Enega boste videli na [videu](#). Eden izmed ljudi, ki podaja svoje pričevanje, je videl istega demona kot jaz. Tako boste videli, kakšen je dejansko. Tam, na videu, je njegova zelo dobra slika, ko je bil nekdo privlečen do zapahov pekla. To je pričevanje Kennetha Hagina.

Kakorkoli že, bil je ves luskvav. Imel je luske po vsem svojem telesu, velikanske čeljusti z ogromnimi zobmi in kremplji, ki so štrleli iz njega skupaj z ugreznjenimi očmi. Bile so ogromne. In drugi mu ni bil niti malo podoben, temveč je imel kot britev ostre plavuti vsepovsod, z eno dolgo roko in nesorazmernimi nogami. Vse je bilo deformirano in ukrivljeno in izven sorazmerja, izven simetričnosti, nobene simetričnosti. Ena roka je bila daljša in ena krajša. Samo čudno izgledajoči stvori z nenavadnim videzom. Stvori, ki so bili videti strašni.

In psovali so Boga. Ves čas so preklinjali Boga. Spraševal sem se: *»Zakaj preklinjajo Boga? Zakaj tako sovražijo Boga?«* In potem so obrnili svojo pozornost k meni, in čutil sem enako sovraštvo do mene, kot so ga imeli do Boga in ponovno sem si mislil: *»Zakaj me sovražijo? Ničesar jim nisem storil.«* Toda sovražili so me s sovraštvom, ki ga nisem nikoli izkusil na zemlji; visoko nad sposobnostjo, s katero človek sovraži. Sovražili so me popolnoma in vedel sem, da so bili določeni, da me mučijo.

Bile so stvari, ki jih bom povedal, toda za katere ne vem, kako sem jih vedel. V peklu so tvoja čutila dojemljivejša. Zavedaš se več stvari, kot se jih zavedajo naša fizična telesa. Zavedal sem se razdalj, zavedal sem se časa in tako naprej, veliko bolj kot vi tukaj. Vedel sem, da so bili ti stvori določeni zame. Da me večno mučijo na tem kraju.

Ležal sem na tleh v tej celici, in nisem imel prav nobene moči v svojem telesu. Spraševal sem se: *»Zakaj se komaj premikam, kaj je narobe z menoj?«* Zavedal sem se svoje nemoči, in brezmočno sem

ležal tam. Demon me je pograbil, me dvignil in me vrغل ob steno, kot kozarec. Dvignil me je kot kozarec. Tako lahek sem bil, oziroma tako močan je bil. In vrغل me je ob steno, in vsaka kost v mojem telesu se je zlomila. Čutil sem bolečino! Pravkar sem začel samo ležati tam na tleh in klicati za milost, toda ti stvari nimajo nikakršne milosti, absolutno nobene milosti.

Eden me je dvignil in drugi mi je s svojimi, kot britev ostrimi kremplji, odtrgal moje meso stran. Enostavno potegnil ga je stran in prav nič ga ni brigalo za to telo, katerega je Bog tako čudovito naredil. Imel je sovraštvo, ki je bilo tako intenzivno zoper mene. Spraševal sem se: »Zakaj sem živ, zakaj to preživljam? Ne razumem, zakaj nisem mrtev.« Moje meso je viselo v trakovih. In ni bilo nobene krvi, samo meso, ki je viselo, ker življenje je v krvi, in v peklu ni življenja. In v peklu ni vode.

Izaija [14:9–10](#) pravi:

Pekel od spodaj vztrepetava zaradi tebe, da *te* sreča ob tvojem prihodu. Zaradi tebe razvnela mrtve, *celó* vse zemeljske vodje, iz njihovih prestolov je dvignil vse kralje narodov. Vsi ti bodo govorili in ti rekli: »Si tudi ti postal slaboten, kakor mi? Si postal podoben nam?«

Psalm [88:4](#) pravi:

Prištet sem s tistimi, ki gredo dol v jamo. Sem kakor človek, *ki* nima moči.

In vemo, da hudič ima moč. V Pismu nam Marko [5:1–4](#) opisuje obsedenega človeka, ki je tekal skozi pokopališče.

In prišli so preko, na drugo stran morja, v deželo Géračanov. In ko je prišel z ladje, ga je takoj srečal tisti iz grobnic, človek z nečistim duhom, ki je imel *svoje* prebivališče med grobnicami; in noben človek ga ni mogel zvezati, niti z verigami ne, zato ker je bil pogosto zvezan z okovi in verigami, pa je verige potrgal narazen in okove razbil na koščke; niti ga noben *človek* ni mogel obvladati.

Niso ga mogli zvezati; verige je zlomil na kose. In to je bil samo človek z demonsko močjo. Razumel sem, da so ti demoni imeli približno tisočkratno moč človeka. Torej, celo če bi imel svojo naravno moč, se jih ne bi mogel ubraniti. Torej sem bil popolnoma predan njihovi milosti, ki je oni nimajo. Demoni v peklu upravljajo tvoje življenje.

Vonj teh demonov in vonjave v peklu so bile tako odvratne; ne morem vam jih niti opisati. Bil je vonj po gorečem in zažganem mesu, po žveplu. Vonj teh demonov je bil, kot odprta greznica, razpadajoče, gnilo meso, pokvarjena jajca, pokvarjeno mleko in vse, kar si lahko zamislite. Povonjaj, pomnoži tisočkratno in približaj svojemu nosu. In samo vdihuješ (v peklu ni zraka – ne izdihuješ). Bil je tako strupen, da bi vas ubil. Če bi bili tukaj v tem telesu, bi umrli. In spraševal sem se: »*Zakaj neprestano voham ta tako odvraten smrad?*« Toda ne umreš ponovno, moraš ga prenašati.

Skrunjenja, s katerimi so preklinjali Boga, so omenjena v Ezekielu [22:26](#): "preklinjan sem med njimi«.

Njeni duhovniki so prekršili mojo postavo in oskrunili moje svete stvari. Niso pokazali nobene razlike med svetim in oskrunjenim niti niso pokazali *razlike* med nečistim in čistim in svoje oči so skrili pred mojimi sábatu in jaz sem med njimi oskrunjen.

Skrunjenje, ponižujoči vulgarni jezik in kletvice. Mučenje, ki so ga izvajali na meni, je omenjeno v peti Mojzesovi knjigi (Devteronomij) [32:22–24](#).

Kajti v moji jezi je vžgan ogenj in gorel bo do najnižjega pekla in použil bo zemljo z njenim bogastvom in vžgal bo temelje gora. Nanje bom nakopičil vragolije, nanje bom poslal svoje puščice. Izčrpani *bodo* z lakoto in požrti z gorečo vročino in z grenkim uničenjem. Nadnje bom poslal tudi zobe zveri, s strupom kač, [ki se plazijo po] prahu.

Torej so tam nad teboj zobje zveri.

Druga Samuelova knjiga [22:6](#) izjavlja:

... bridkosti pekla so me obkrožile, zanke smrti so me ovirale;

In v Miheju [3:2](#) je zanimiv zapis, kjer Filistejci, ki sovražijo Izraelce, pravijo:

Ki sovražite dobro in ljubite zlo, ki njihovo kožo trgate iz njih in njihovo meso iz njihovih kosti,

To je bilo, kar so delali Judom. To je bilo v naravnem, toda od kod so dobili to idejo? Ta prihaja iz pekla. To delajo demoni. In usmiljenje? Usmiljenje je samo v nebesih. Usmiljenje prihaja od Boga in hudič ne pozna nobene oblike usmiljenja, on je popolnoma proti temu. Psalm [36:6](#):

Tvoja pravičnost *je* podobna velikim goram, tvoje sodbe *so* zelo globokoumne. O GOSPOD, ti ohranjaš človeka in žival.

Zagotovo je ni v peklu. In v Psalmu [74:20](#) pravi:

Ozri se k zavezi, kajti temni kraji zemlje so polni prebivališč krutosti.

To je samo krut, beden, strašen kraj, katerega moraš prenašati. Vse te stvari moraš prenašati.

Bog je naredil človeštvo, kot najvišjo obliko stvarjenja in ti demoni so najnižja oblika stvarjenja. Kot ljudje se trudimo, da bi prišli naprej v življenju. Izboljšujemo sebe, študiramo, se učimo. Toda v peklu tvoje življenje vodijo demoni. Ti stvori imajo inteligenčni kvocient nič, popolnoma brezbrizni stvori. Vse, kar poznajo, je sovraštvo do Boga, sovraštvo do tebe in mučenje. Oni vodijo tvoje življenje in nič ne moreš storiti glede tega.

Obstajajo zapisi o ponižanjih, katere moraš prestajati. »Ta stvar bo vodila moje življenje, ne morem je ustaviti!« V Izaiju [5:13–15](#):

Zato je moje ljudstvo odšlo v ujetništvo, ker nimajo spoznanja. Njihovi častitljivi možje *so* izstradani in njihova množica izsušena z žejo. Zato se bo pekel povečal in svoja

usta odprl brez mere. Njihova slava, njihova množica, njihov pomp in kdor se razveseljuje, se bo pogreznil vanj. Zloben človek bo priveden dol, mogočen človek bo ponižan in oči vzvišenih bodo ponižane,

Izaija [57:9–16](#) pravi:

Odhajaš h kralju z mazilom, množila si svoje dišave, svoje poslance si poslala daleč in *sebe* si ponižala *celo* do pekla. Izmučena si v veličini svojih poti, *vendar* ne praviš: ›Tam ni upanja.‹ Našla si življenje svoje roke, zato nisi bila užaloščena. Pred kom si bila prestrašena ali si se bala, da si lagala in se nisi spomnila mene niti si *tega* nisi vzela k svojemu srcu? Mar nisem molčal celo od davnine in se me ne bojiš? Razglašal bom tvojo pravičnost in tvoja dela, kajti ne bodo ti koristila. Ko vpiješ, naj te tvoje trume rešijo; toda veter jih bo vse odnesel proč, ničevost *jih* bo vzela. Toda tisti, ki svoje trdno upanje polaga vame, bo vzel v last deželo in podedoval mojo sveto goro in rekel bo: ›Nasujte, nasujte, pripravite pot, vzemite kamen spotike iz poti mojega ljudstva.‹ Kajti tako govori visoki in Vzvišeni, ki naseljuje večnost, čigar ime *je* Sveti: ›Prebivam na visokem in svetem *kraju*, pa tudi s tistim, *ki je* skesanega in ponižnega duha, da oživim duha ponižnega in da oživim srce skesanega. Kajti ne bom se prepiral na veke niti ne bom vedno besen, kajti duh bi opešal pred menoj in duše, *katere* sem naredil.

Ezekiel [32:24](#) pravi:

Tam *je* Elám in vsa njegova množica naokoli njegovega groba, vsi izmed njih umorjeni, padli pod mečem, ki so neobrezani odšli dol, v spodnje dele zemlje, ki so povzročili njihovo strahoto v deželi živih; vendar so nosili njihovo sramoto s tistimi, ki gredo dol v jamo.

In še in še se tako nadaljuje. To je bila strašna stvar, da so tvoje življenje upravljali ti stvori, ki nimajo nikakršne milosti.

Tema in kričanje v peklu

Ležal sem v celici in stemnilo se je. Bila je smolnata, črna tema. Mislim na temo, kakršno nisem nikoli prej občutil. In bil sem spodaj v rovih, globoko spodaj v železovih rudnikih v Arizoni. Tam je bila tema, kakršne si ne morete niti predstavljati. Uspel sem se splaziti ven, nekako sem se bil sposoben plaziti. In očitno so me pustili. Zapomnil sem si, kje so bila vrata in tako sem se splazil proti vratom, otipal sem si pot in prišel sem ven iz celice. Pogledal sem v eno smer, vse črno. In vse, kar sem slišal, so bili kriki. Kričanje milijard ljudi na tem kraju. Vedel sem, da jih je na milijarde. In bilo je tako glasno. Če ste kdaj koli prej slišali koga kričati, veste, kako je to nadležno. Torej, če slišiš milijarde ljudi kričati, si ne morete zamisliti, kako to vpliva na vaš um. Enostavno tega ne morete prenašati. Zatiskate si ušesa, ker je tako glasno in prodorno. Ne morete stran od teh krikov.

In strah, ki vas navdaja, je neverjeten. Strah prevladuje nad vsem. Tukaj, na tem mestu ni Božje prisotnosti, tako morate prenašati strah, mučenje in temačnost. Ničesar ne morete videti. Celo tega, kar prihaja nad vas, ne morete videti. Pisma govorijo o tej temačnosti v [Psalmu 88:6](#):

Položil si me v najglobljo jamo, v temo, v globine.

Razodetje [16:10](#) pravi:

In peti angel je svojo stekleničko izlil na zvernikov prestol in njegovo kraljestvo je bilo polno teme in zaradi bolečine so si grizli svoje jezike ...

Juda [1:13](#) pravi:

besneči morski valovi, ki se penijo od svoje lastne sramote;
blodeče zvezde, ki jim je za vedno prihranjena črna temà.

In tam je tema, ki se lahko občuti, kot je prikazano v Drugi Mojzesovi knjigi (Exodus) [10:21](#):

GOSPOD je rekel Mojzesu: »Iztegni svojo roko proti nebu, da bo lahko tam tema nad egiptovsko deželo, celó tema, katero se bo lahko čutilo.«

To temo lahko čutite.

Strah v peklu

Moram vam povedati, da je bil strah tako močan. Zgrabi te. Če ste kdaj videli kakšno grozljivko, kjer vas strah zgrabi za vrat, če si lahko to predstavljate in pomnožite vsaj s tisoč in to zadržite, tako vam je ves čas. In vem nekaj o strahu. Ko sem bil mlad, sem jadral na deski. Ko sem bil res zelo mlad smo bili v mestu Coco Florida. Srfali smo in nad nas je prihajala skupina morskih psov, ki nas je obkročila. In trimetrski tigrasti morski pes je prihajal nadme in pregriznil mojo desko na pol. Zgrabil me je za nogo in me potegnil pod vodo. Tako je bila moja noga v ustih tega velikanskega psa. Takrat nisem bil kristjan; to je bilo, preden sem bil odrešen. In nenadoma me je izpustil. Vem, da je Bog odprl usta tistemu morskemu psu. Toda za nekaj trenutkov me je strah, ki pride vate, absolutno in popolnoma prežal. Če ste videli film *Žrelo*, tisti strah ni bil prav NIČ v primerjavi s tem, če ga dejansko preživljaš. Strah je bil grozljiv. Neki fant zraven mene je bil samo dober meter stran in morski pes mu je odtrgal nogo! In zvlekli so ga na obalo, povesod je bila kri. On je kričal, in ni imel noge. Torej razumem strah. Toda ta strah ni bil nič, popolnoma nič v primerjavi s strahom, katerega sem občutil v peklu, popolnoma nobene primerjave. Mislim, da je bil strah, ki sem ga čutil ob napadu morskoga psa eden največjih strahov, kar ga lahko izkusimo na zemlji.

To je torej nekaj stvari, ki jih moramo prenašati v peklu. V Izaija [24:17–18](#) pravi:

Strah, jama in zanka *so* nad teboj, o prebivalec zemlje. Zgodilo se bo, *da* kdor pobegne pred hrupom strahu, bo padel v jamo; in kdor prihaja gor iz srede jame, bo ujet v zanko, kajti okna od zgoraj so odprta in temelji zemlje se tresejo.

Ted Koppel, je med prezentacijo, ki jo je imel na "Night Line" leto in pol nazaj, obiskal nekatere izmed zaporov v naši državi in je tam preživel noč. Ni mogel verjeti, kako glasno je bilo. Tako, da ni mogel spati. Vsi so kričali na ves glas. Na televiziji je povedal, kako je bil šokiran s tem, kako so ljudje samo kričali in vso noč ječali. Torej celo v naših zemeljskih zaporih ljudje kričijo, koliko bolj šele v peklju. V Jobu [18:14](#) pravi, da so hudobne poti človeka, ljudi, ki zavrnejo Gospoda ...

Njegovo zaupanje bo izkoreninjeno iz njegovega šotora in to ga bo privedlo h kralju strahot.

Hudič je zagotovo kralj grozot.

Zapuščen v peklju

Sedaj sem bil zunaj celice in pogledal sem v to smer. In ko sem pogledal v to smer, sem lahko videl, da so bili tam plameni ognja približno 16 km stran od mene. Brezno ognja s premerom približno 5 km je imelo plamene, ki so ožarjali obzorje dovolj, da si videl samo nekaj pokrajine pekla.

Temačnost je bila tako težka, enostavno vpije vsako svetlobo. Toda bilo je dovolj, da sem videl samo nekaj obzorja. Vse je bilo rjavo in opustelo! Menim, prav nobenega zelenega lista, niti nikakršne vrste življenja, samo kamenje, zemlja, črno nebo in smog na obzorju. Plameni so bili resnično visoki, tako da sem jih lahko videl. V peti Mojzesovi knjigi (Devteronomij) [29:23](#) je zapis:

njegova celotna dežela žveplo, sol *in* gorenje, *da* ta ni posejana niti ne vzbrsti niti nobena trava ne raste na njej, kakor razdejanje Sódome, Gomóre, Adme in Cebojíma, katere je GOSPOD uničil v svoji jezi in v svojem besu.

V peklju ni nikakršnega življenja. Tako nenavadno je biti v svetu, kjer ni življenja. Tukaj se veselimo dreves in svežega zraka, toda tam je vse popolnoma mrtvo.

Vročina

Vročina je bila tako intenzivna, lahko jo celo opišeš. V Peti Mojzesovi knjigi (Devteronomij) [32:24](#) pravi:

Izčrpani *bodo* z lakoto in požrti z gorečo vročino in z grenkim uničenjem. Nadnje bom poslal tudi zobe zveri, s strupom kač, [ki se plazijo po] prahu.

Juda [1:7](#) pravi:

Celé kakor so Sódoma in Gomóra in na podoben način mesta okoli njiju, ki so same sebe predajala v prešuštvo in hodila za tujim mesom, postavljena kot primer, trpeč maščevanje večnega ognja.

Psalm [11:6](#) pravi:

Na zlobne bo deževal pasti, ogenj in žveplo in strašen vihar. *To bo* delež njihove skodelice.

To se dogaja v peklju. Tako je vroče. Vse te stvari bi te morale ubiti, toda ne umreš! Vse te stvari moraš prenašati. Želel sem si miru v umu, da bi zbežal stran od teh krikov, in šel stran od tam. To je, kot bi hotel iti domov ponoči, po težkem dnevu, enostavno si želiš miru v umu. Toda tam si prenašal vse kričanje in vse muke. In večno ne prideš stran od tega, za večno. V Izaija [57:21](#) pravi:

Tam ni miru,« govori GOSPOD, »zlobnemu.«

V peklju si tudi nag. To je samo še ena stvar, ki jo moraš prenašati. Sramota! V Ezekielu [32:24](#) govori o sramoti v peklju:

Tam *je* Elám in vsa njegova množica naokoli njegovega groba, vsi izmed njih umorjeni, padli pod mečem, ki so neobrezani odšli dol, v spodnje dele zemlje, ki so povzročili njihovo strahoto v deželi živih; vendar so nosili njihovo sramoto s tistimi, ki gredo dol v jamo.

In v Jobu [26:6](#) pravi:

Pekel *je* nag pred njim in uničenje nima pokrivala.

To pomeni, da Bog lahko vidi v peklu, torej mu je na ogled. Toda tudi ti si nag v peklu. Samo še ena stvar, katero moraš prestajati.

Suša

V peklu ni prav nobene vode, nič vode. Ni vlage v zraku. Ni vode v nobeni obliki. Tako suho je. Strašno si želiš kapljico vode, samo eno. Točno tako, kot pravi v Evangeliju po Luku [16:23–24](#):

... in v peklu je povzdignil svoje oči, medtem ko je bil mučen in daleč stran zagledal Abrahama in Lazarja v njegovem naročju. In zaklical je ter rekel: »Oče Abraham, usmili se me in pošlji Lazarja, da bi lahko konico svojega prsta pomočil v vodo in ohladil moj jezik, kajti mučen sem v tem plamenu.«

Abraham je rekel: »Sin, spomni se« in potem je šel naprej in govoril o svojih bratih. Od njega je hotel, da bi samo pomočil konico prsta v vodo, samo da bi dobil eno kapljico. Ta bi bila dragocena, ena kapljica, toda nikoli, na veke ne dobiš kapljice. Težko si je predstavljati, kako suha so tvoja usta. Če si lahko predstavljate, da ste na maratonskem teku skozi Dolino smrti in imate vato v svojih ustih, in ste tam več dni, in se to tako nadaljuje, enostavno suhi, popolnoma. Obupno si želite kapljico vode.

Še eno stvar mi je ta odlomek razkril. Da smo vedeli, da je bil velik prepad postavljen med njimi v peklu; med rajem in podzemljem. In bogataš je videl Abrahama v daljavi. Kako bi lahko v naravnem prepoznal Lazarja in Abrahama? Prvič, on ni nikoli srečal Abrahama. Da bi videl nekoga tako daleč stran v resnici ne bi vedel, kdo je, toda so določene stvari, ki jih v peklu enostavno veš. Kot sem povedal, razumeš globine, kako daleč stran in tako dalje.

Potem me je eden od demonov zgrabil, me vlekel nazaj v celico, in ponovno začel vsa ta mučenja, o katerih resnično ne maram govoriti, ker ne želim podoživljati mučenja. Začeli so mi drobiti lobanjo.

Demon me je zgrabil, in mi poskušal zdrobiti glavo. Kričal sem in prosil za milost, toda nikakršne milosti! Takrat sta me zgrabila za roko in nogo in sta hotela odtrgati moje noge in moje roke. Mislil sem: *»Ne morem vzdržati tega, ne morem prenesti tega!«*

Poleg brezna

In nenadoma me je nekaj zgrabilo, in me potegnilo ven iz te celice. Vem, da je bil Gospod, toda takrat tega nisem vedel. Tam sem bil kot neodrešen človek, zato teh stvari nisem vedel. Tja sem šel enostavno, kot, če ne bi nikoli sprejel Gospoda. Postavljen sem bil blizu ognja, katerega sem videl. Stal sem vzdolž tistega brezna. Bil sem pod votlino, kot velikanska jama ali rov s tunelom, ki je šel navzgor.

Vzdolž ognja sem lahko videl skozi plamene, ravno dovolj, da sem videl telesa ljudi v ognju, ki so kričali, kričali za milost, goreč v tem kraju! In vedel sem, da nisem hotel iti tja noter. Bolečina, ki sem jo prenašal je bila že tako dovolj huda, toda za vročino iz tistega ognja sem vedel, da je bila še hujša. Ti ljudje so moledovali, da bi prišli ven.

Ti veliki stvori so bili razvrščeni vsenaokrog roba tega brezna, in ko so se ljudje plazili navzgor, da bi prišli ven, so bili vrženi nazaj v ogenj, in ni jim bilo dopuščeno iti ven. Mislil sem si: *»Oh, ta kraj je tako strašen, tako strašen in grozljiv.«*

Vse to se dogaja hkrati. Žejen si, lačen in izčrpan. Prav tako ne moreš v peklju spati. Spanje potrebuješ enako kot sedaj. Tvoje telo potrebuje spanje. Razodetje [14:11](#) pravi:

... in dim njihovega mučenja se vzpenja na veke vekov in ne podnevi, ne ponoči nima počitka ...

Nikoli ne spiš. Lahko si predstavljate, kako je to, nikoli spati.

V povezavi z vodo v Zaharija [9:11](#) pravi:

... sem tvoje jetnike poslal iz jame, v kateri ni vode.

Popolnoma nobene vode ni v peklju.

Vedel sem, da je lokacija pekla spodaj, pod zemljo. V Efežanom [4:9](#) pravi, da se je Jezus spustil v nižje dele zemlje.

Torej, da se je povzpел, kaj je to razen, da se je tudi najprej spustil v nižje dele zemlje?

In četrta Mojzesova knjiga (Numeri) [16:32](#) pravi:

in zemlja je odprla svoja usta in jih požrla in njihove hiše in vse ljudi, ki so *pripadali* Korahu in vse *njihove* dobrine.

To je, kjer je sedaj pekel. Pozneje bosta pekel in smrt vržena v ognjeno jezero, in potem vržena v zunanjo temo. To bo po sodnem dnevu, toda prav sedaj je v zemlji.

Demoni

Bil sem vzdolž tega brezna ognja. Videl sem vse te demone, razvrščene ob stenah. Lahko si predstavljate, vseh velikosti in oblik, vsake vrste, pohabljeni, grdi stvori. Bili so skrivenčeni, deformirani stvori, zelo veliki in majhni. Tam so bili velikanski pajki, 1,5 m veliki pajki, podgane, kače in črvi, ker Sveto pismo govori o črvih, ki te prekrijejo.

Izaija [14:11](#):

Ličinka se razteguje pod teboj in ličinke te pokrivajo.

Tam so vsepovsod vse vrste ogabnih stvorov in videti je, da so priklenjeni na stene. Spraševal sem se: »Zakaj so te stvari priklenjene na zidove?« Tega nisem razumel, toda obstaja Pismo, ki o tem govori – Juda [1:6](#):

In angele, ki niso obdržali svojega prvega stanja, temveč so zapustili svoje lastno prebivališče, je ohranil v večnih verigah pod temo, do sodbe vélikega dne.

In morda je bilo to tisto, kar sem videl. Ne vem. Toda tako je bilo to videti. Bil sem vesel, ker nisem hotel, da bi lahko prišli do mene. Vsi so me strastno sovražili! To je bila še ena stvar, katere nisem

razumel. Niso bili samo stvori, imeli so sovraštvo proti človeštvu. In tako sem bil vesel, da so bili priklenjeni na zidove.

Začel sem se vzpenjati vzdolž brezna v tem tunelu, in zapuščati plamene. Kmalu je postalo temneje, toda lahko sem videl vse te demone vzdolž zidov, in imeli so tako strašno moč. Mislim sem si: *»Kdo bi lahko premagal te stvore. Nihče se ne bi mogel boriti s temi stvarmi.«* In vendar, ta strah je tako silen, da ga enostavno nisem mogel prenašati.

Nobenega upanja

Najhujša stvar v peklu, najslabša stvar, hujša od vseh mučenj je bila ta, da sem razumel, prvič, da se je na zemlji odvijalo življenje, in da večina ljudi tu zgoraj ni imela pojma, da ta svet tukaj spodaj sploh obstaja! Celo tega ne vedo, da je to resničen svet tukaj spodaj. Da je tu na milijarde ljudi, ki trpijo in moledujejo za eno priliko, da bi imeli priložnost priti ven. Toda oni nikoli ne dobijo možnosti priti ven in so jezni sami nase, ker niso zgrabili priložnosti, da bi sprejeli Jezusa, da so obtičali tukaj za večno.

To je najhujša stvar glede pekla, da ni bilo nobenega upanja, da bi kdaj koli prišli ven. To sem razumel. Dojel sem večnost. Lahko sem razumel večnost. Tukaj na zemlji si je ne moremo točno predstavljati. Toda tam sem jo razumel. Vedel sem, da bom tam za večno in vedno in nisem imel nobenega upanja, da bi prišel ven. Mislim sem na svojo ženo. Nikoli ne bom mogel priti do nje. Če bi bila kadarkoli razdvojena s kakšnim potresom ali nečem groznim, sem ji vedno govoril: *»Prišel bom do tebe. Našel te bom. Prišel bom do tebe, če bova kdajkoli razdvojena.«* Toda od tukaj nisem mogel priti do nje. Nikoli je ne bom mogel več videti. Nikoli ne bo imela kakršne koli zamisli, predstave, kje sem bil, kje sem. In enostavno ne bom mogel nikoli, za večno, govoriti z njo. Ta misel me je tako strašno motila. Da ne bi bil zmožen govoriti z njo, priti do nje in, da ona ne bi vedela, kje sem, nobenega upanja nisem imel, da bi kadarkoli prišel ven. Razumete, nikoli ne pridete od tukaj, večno! Poglejte, tukaj na zemlji je vedno upanje. Celo ljudje v koncentracijskih taboriščih so imeli upanje, da bi

prišli ven. Ali vsaj umrli, da bi prišli ven iz tega. Toda nikoli nismo izkusili popolnoma brezupne situacije.

V Izaiju [38:18](#) pravi:

Ker Sheol (kraj mrtvih) ne more priznati in iztegniti roke k Tebi, smrt ne more hvaliti in se veseliti v Tebi; oni ki gredo dol do brezna ne morejo upati [na Tvojo resnico, na tvoje obljube; njihov pogojni izpust je pri kraju, njihova usoda je zapečatená].(Amp.)

Nobenega upanja. In resnica je Jezus. On je resnica.

Jezus se prikaže

Ob tem času grem navzgor po tem tunelu in sem samo v popolnem strahu, brezupno izgubljen, in bojim se teh demonov. Nenadoma, enostavno nenadoma, se je pojavil Jezus! »*Hvaljen bodi Gospod*«, Jezus se je prikazal. Ta bleščeča luč je osvetlila prostor. Videl sem samo Njegov obris. Obris človeka. Nisem mogel videti Njegovega obraza. Bil je tako bleščeč. Enostavno gledal sem v to svetlobo in videl Njegov obris. In preprosto zgrudil sem se na kolena in padel skupaj. Nisem mogel ničesar, razen slaviti Njega. Tako hvaležen sem bil. Sekundo nazaj sem bil za večno izgubljen, in sedaj sem nenadoma zunaj tega kraja, ker sem že poznal Jezusa. Ti ljudje ne morejo priti ven, toda jaz sem lahko, ker sem bil že odrešen. Vedel in razumel sem, da ni bilo nobene poti ven iz tega mesta, kot samo po Jezusu.

On je edini način, ki te obvaruje, da bi šel na ta kraj.

Janez v Razodetju [1:16-17](#) pravi, da ko je šel v nebesa, je videl Jezusa.

... njegovo obličje *je bilo* kot [kadar] sonce sije v svoji mōči. In ko sem ga zagledal, sem padel k njegovim stopalom kakor mrtev.

Natanko tako sem se tudi jaz. Zgrudil sem se k Njegovim nogam kot mrtev. In sedaj, mislili si boste, da sem imel milijon vprašanj, da bi ga vprašal, toda, ko si tam, je vse, kar lahko storiš, le slavljenje

Njega, hvaljenje Njegovega svetega imena, in zahvaljevanje Njemu, ker nas je On rešil pred tem.

Ko sem vsaj dovolj prišel k sebi, da sem začel oblikovati misli, sem mislil, kako bi rekel Gospodu. Mislim, da Njega niti nisem vprašal na glas, samo pomislil sem na to in On mi je odgovoril. Pomislil sem: *»Gospod, zakaj si me ti poslal na ta kraj? Zakaj si me poslal sem?«* Rekel mi je: *»Ker ljudje ne verjamejo, da ta kraj obstaja.«* On je rekel: *»Celo nekaj izmed mojih lastnih ljudi ne verjame, da je ta kraj resničen.«* Šokiran sem bil ob tej izjavi. Mislil sem, da vsak kristjan mora verjeti v pekel. Toda vsak ne verjame v dobesedno goreč pekel. Rekel sem Gospod: *»Zakaj si izbral mene?«* Toda On mi ni odgovoril na to vprašanje.

Ne vem, nimam pojma, zakaj je On izbral mene, da bi šel tja. Sem najmanj verjeten, da bi šel v ta kraj. Midva z ženo sovraživa zle filme. Sovraživa karkoli slabega. Celó poletja ne maram, najbolj zaradi vročine. To je umazano. Ni reda. Vse je kaotično in neurejeno in gnusno. In jaz ljubim vse urejeno in sijajno. Tudi na to vprašanje mi On ni odgovoril. On mi je rekel: *»Pojdi in povej jim, da Jaz sovražim ta kraj, da ni moja želja za nobenega izmed Mojih stvarjenj, da bi šel na ta kraj. Niti enega! Tega nikoli nisem naredil za ljudi. To je bilo narejeno za hudiča in njegove angele. Moraš iti in jim povedati. Jaz sem ti dal usta, ti pojdi in jim povej.«*

Mislil sem si: *»Toda Gospod, oni mi ne bodo verjeli. Oni bodo mislili, da sem znorel, ali sem imel moraste sanje.«* Mislim, ali ne bi vi mislili tako? Ko sem to razmišljal, mi je Gospod odgovoril in On je rekel: *»Ni tvoja naloga, da jih prepričaš. To je naloga Svetega Duha! Ti samo pojdi in jim povej!«* In moja notranjost je rekla: *»Da Gospod! Vsekakor, moram iti in jim povedati.«* Ni treba skrbeti in se bati, kaj si bodo ljudje mislili o tebi, enostavno moraš iti, ter to storiti, in prepustiš Bogu, da opravi ostalo. Amen? In rekel sem, *"Gospod, zakaj so me tako silno sovražili? Zakaj so me ti stvorili sovražili?"* On je rekel, *"Ker si ustvarjen po moji podobnosti, in oni sovražijo Mene."* Veste, da hudič ne more storiti ničesar proti Bogu. Ne more prizadeti Boga, tako rečeno, toda on lahko poškoduje Njegovo stvaritev. Zato hudič sovraži človeštvo in ga zavaja, da bi ga privedel v pekel. In on

povzroča boleznim nad njim, karkoli lahko stori, da bi prizadel Božjo stvaritev.

Božji mir

In potem me je Bog preplaval s Svojimi mislimi. Pustil me je, da sem se dotaknil delčka Njegovega srca, o tem kako zelo On ljubi človeštvo. Neverjetno. Nisem mogel prenesti. To je bilo zame preveč. Ljubezen, ki jo ima On za človeka, je enostavno v to telo ne moreš sprejeti. Veste, kako zelo ljubimo svoje žene, in svoje otroke? Torej, ljubezen, katero imamo, se ne more niti primerjati z ljubeznijo, ki jo ima Bog za nas. Njegova ljubezen je neskončno večja, kot naša ljubezen, in naša sposobnost ljubiti. To je preprosto enako, kot pravi v pismu Efežanom [3:19](#)

... ter da spoznate Kristusovo ljubezen, ki presega spoznanje, da bi bili lahko izpolnjeni z vso Božjo polnostjo.

Tako daleč presega to, kar lahko spoznamo, da je ne moreš zaobjeti. Nisem mogel verjeti, kako zelo je On ljubil človeštvo, da bi On umrl za samo eno osebo, da ne bi šla na ta kraj. In to Njega tako prizadene, da vidi enega izmed Njegovih stvaritev iti na ta kraj. To boli Gospoda, On joka, ko vidi enega človeka iti. In tako žal mi je bilo za Gospoda.

Čutil sem Njegovo srce, On mi je dopustil, da sem se enostavno dotaknil delčka Njegovega srca. On je občutil tako žalost za vsako Njegovo stvaritev, ki je šla tja. In mislil sem si: »*Moram iti ven, in pričevati, in izkoristiti vsak dih, ki ga imam, in povedati svetu o Jezusu, kako dober je On.*« Menim, mi imamo evangelij. To so dobre novice. To so dobre novice, in svet ne ve zanje. Mora jim biti povedano. Veste, mi moramo deliti to spoznanje. Na tem področju ljudem enostavno manjka spoznanja. Bog želi, da jim povemo, kako dober je On, in kako On sovraži ta kraj.

On mi je rekel tudi: »***Povej jim, da Jaz prihajam zelo, zelo kmalu.***« In On je ponovno rekel: »***Povej jim, da Jaz prihajam zelo,***

zelo kmalu.« In sedaj si mislim, zakaj nisem rekel Njemu: »*Kaj meniš Gospod, kaj tebi pomeni kmalu?*« Tako mi razmišljamo. Toda jaz nisem vprašal. Enostavno ne pomisliš, da bi takrat vprašal te stvari. Preprosto tako zelo si želiš slaviti Njega. Božji mir, ki te prevzame, ko si blizu Njega je nerazločljiv. Bil sem v maziljenjih, služenjih, toda ni primerjave ljubezni in Božjega miru, katerega čutiš, ko si poleg Njega.

In potem sem pogledal gor, in videl sem tiste stvore na steni, ki so bili tako strašni, videti so bili kot mravlje na steni! Preprosto, videti so bili kot mravlje. Še vedno so bili veliki, toda z Božjo močjo poleg tebe, vso Božjo stvariteljsko močjo, so oni izgledali, kot mravlje na steni. Nisem mogel preko tega. Mislil sem si: »*Gospod, oni so samo mravlje!*« In On je rekel: »**Ti jih moraš samo zvezati in izgnati ven v Mojem imenu.**« Mislil sem si: »*Fant, kakšno moč je On dal cerkvi.*« Ti stvori, ki so bili tako strašni, tako grozni. Mi ne bi bili kos hudiču, nikakor. Oni so strašni, grozljivi, toda z Njim so kot nič! Prav takrat se je v meni dvignila hrabrost, ko sem videl te stvore sem čutil, kot bi hotel reči: »*Vi stvori ste bili tisti, ki ste me mučili in me hoteli raztrgati. Dajte, pridite! Dajte, pridite zdaj!*« Mogoče se je malo od mojega mesa dvignilo, ali nekaj podobnega, saj veste. Mislil sem si: »Jezus, daj jih.«

Zapuščanje pekla

Ko sva odšla, sva šla gor, nad površino zemlje. Šla sva gor, ker sva bila še vedno v tunelu. Pekla kmalu nisem mogel več videti, toda bilo je kot tornado, orjaški tornado, v katerem sva bila. Nadaljevala sva pot navzgor. Očitno sva morala iti gor, da bi prišla iz njega. Ko sva prišla do vrha, sem pogledal dol na zemljo in bila je približno tako visoko. Zaobljenost zemlje je bila približno takšna. Čudovito je pogledati nazaj na zemljo! Vem, da je Bog to dopustil zame. On bi lahko zapustil tisti tunel, kakorkoli bi On hotel. On je vedel za moje srce, da sem si kot deček vedno želel videti, kako zemlja izgleda iz vesolja. Mogoče sem gledal preveč Star Trek ali kaj podobnega? Preprosto mislil sem, da bi bilo resnično krasno videti zemljo, in videti, kako ne visi na ničemer. Sveto pismo v Jobu [26:7](#) preavi:

Sever izteguje nad praznim krajem in zemljo obeša na nič.

Ko pogledate, si mislite: »Kaj drži to stvar gor? Kaj povzroča, da se vrti tako popolno?« Bog ima tak nadzor. Moč Boga, ki jo ima On, me je preplavila. Strašna je. On ima toliko moči. Vsaka posamezna stvar je pod Njegovim nadzorom. Niti las na vaši glavi ne pade na tla, ne da bi On vedel za to. Niti ptica ne pade na tla, brez Njegove vednosti. Preplavljen sem bil s temi mislimi. Bog ima toliko moči. Preplavilo me je. Zapis v Izaija [40:22](#) pravi, da Gospod sedi nad horizontom zemlje.

On je, ki sedi nad zemeljskim krogom,¹ njegovi prebivalci pa so kakor kobilice, ki razprostira nebesa kakor zaveso in jih razširja kakor šotor za prebivanje v njem,

In tukaj sem bil nad krogom zemlje. Mislim sem si celo: »Gospod, kako to, pred Krištofom Kolumbom bi lahko brali Pisma in vedeli, da je bila zemlja okrogla.« Ali Ti veš? Ljudje so se spraševali, oni so mislili, da je ploščata?

Kakorkoli že, ko sva prihajala nazaj dol, sva šla skozi ščite; vedel sem, da sva šla skozi toplotne ščite, ki so bili okrog zemlje. Preprosto vedel sem. Mislim sem celo bedasto misel, tukaj sem z Bogom in jaz sem mislil: »spraušujem se, kako bo On prišel skozi ta ščit?« Saj veste, kako morajo v veselju predreti ta ščit pod natanko določenim kotom. Midva sva šla skozi, brez kakršnega koli problema. Ni čudno! Prepričan sem, da je Gospod moral zaviti s Svojimi očmi in je rekel: »to lahko obvladam«. V Psalmu [47:10](#) je zapis, ki pravi,

kajti ščiti zemlje pripadajo Bogu,

On ima pod nadzorom vse, prav vse. Enostavno nisem hotel, da bi On odšel, samo želel sem si biti v Njegovi prisotnosti. Hitro sva se bližala Kaliforniji. Enostavno prihajala sva resnično hitro, tako hitro sva se gibala, in se bližala naši hiši. Pogledal sem, in lahko sem videl prav skozi streho naše hiše. In lahko sem videl sebe, ležati na tleh. To me je resnično zelo prizadelo. Prav tukaj, kjer sem videl svoje telo ležati tam, sem mislil: »Tisto ne morem biti jaz. To sem jaz!« Veste, vi nikoli niste videli sebe dvojno. Tukaj sem bil. Ležal sem tam in mislil:

---

1 Opazite, da piše »krogom« in ne »kroglo.«

»Tisto resnično nisem jaz.« In tisti zapis, ko Pavel pravi, kjer smo mi samo v šotoru (drugo pismo Korinčanom [5:1](#)),

Kajti vemo, da če bi naša zemeljska hiša tega šotorskega svetišča razpadla, imamo v nebesih večno Božjo stavbo, hišo ne narejeno z rokami.

to me je zelo presunilo. Mislil sem: »tisto je samo šotor, to ni nič. Tisto je samo začasno. To je resničen jaz.« To je, kar je večnost, dejansko. Tisto življenje, o katerem skrbimo, me je tudi presunilo, da smo hlapi, da je življenje samo izparina kot v Jakobovem pismu [4:14](#),

Kajti kaj je vaše življenje? Je celó meglica, ki se za kratek čas prikaže in potem izgine proč.

ko govori o tem, kako kratko je to življenje. Kratko je. Če živiš 100 let, je kot nič. Vzdigne se kot meglica, izhlapi. In mislil sem si: »moram živeti za Boga.« Kar mi tukaj počnemo zdaj, šteje za večnost. Moramo pričevati. Moramo iti tja ven, in reševati izgubljene. Ne smemo skrbeti zaradi vseh teh neznatnih stvari, s katerimi mi vsi postanemo tako zvezani, in odvisni od njih. Moramo resnično iti ven, tja ven in pridigati evangelij in dobre novice, ker to življenje resnično mine hitro.

Toda jaz se videl svoje telo ležati tam. Mislil sem si, bilo je, kot bi stopil iz svojega avta, in pogledal nazaj na svoj avto. Tisto niste vi. To je vaš avto. Samo vozi te naokoli. Tako mi je izgledalo. Samo vozi me naokoli tukaj na zemlji, toda to sem resničen jaz. In mislil sem si, "Gospod, ne odidi, ne odidi.« Enostavno želim ostati s Teboj nekaj časa. Toda On je odšel. Prišel sem do svojega telesa, in nekaj me je potegnilo nazaj v moje telo, kot bi bil posrkan nazaj skozi moj nos ali usta.

Prav takrat, ko je On odšel, so ves strah, mučenja in muke prišle nazaj v moj um! Ker pravi v Svetem pismu:

Prvo Janezovo pismo [4:18](#) pravi:

... temveč popolna ljubezen izganja strah

Torej, sem bil ves ta čas poleg popolne ljubezni. Zapustil me je. Ko je On odšel, so nenadoma ves strah in grozote pekla vstopile v moj um. Nisem mogel prenesti tega, nisem mogel prenesti! Kričal sem, bil sem v agoniji. Nisem mogel živeti z njim. Vedel sem, da to telo ni bilo sposobno prenesti take vrste strahu. Ne moreš zdržati pod take vrste pritiskom. Tvoje telo ni dovolj močno. In takrat sem molil, in sposoben sem bil moliti, *"Vzemi to ven iz mojeja uma!"*

Naravno bi moral iti skozi vse vrste svetovanj, da bi se znebil takšne travme, toda Bog je to vzel ven, v trenutku mi je travmo vzel ven. Pustil je spomin, toda travmo in strah je vzel ven. Bil sem tako hvaležen.

Kakorkoli že, po tem se je zgodilo toliko stvari. Želel bi si, da bi imeli čas, da bi šli skozi vse, kar je Bog potrdil, da se mi bo zgodilo.

Če je tukaj ta večer kdo, ki ne pozna Gospoda; si mora sam sebi zastaviti vprašanje. Morate reči: *»Ali verjamem tem ljudem, da je to, kar pravijo resnično? Vsem tem ljudem in sam sebi?«* Toda še bolj pomembno je, kar Beseda Boga pravi o peklu. Ali hočete tvegati in reči, *"Ne, ne verjamem, ne verjamem, da je to resnično."* Morete zavreči vso Besedo Boga, in vse nas, ki vam skušamo to povedati? Ali ste pripravljeni tvegati to z vso vašo večnostjo? To bi se meni zdelo precej neumno. Ne morete pustiti, da vas hudič zavede. Ta veliki stvor na koncu se je smejal (prikazano na video posnetku). Tako bo videti hudič, če bi prišli do pekla. Smejati bi se, ker ste imeli priložnost, da bi sprejeli Gospoda, in ste jo zamudili, toda ko ste enkrat tam, ni več povratka. Popolnoma nobenega povratka. Tam bi bili izgubljeni za večno.

Lahko bi rekli sami sebi: *»Jaz sem kar v redu. Precej dober človek sem. Ne zaslužim si tistega kraja.«* In verjetno ste precej dobri v primerjavi z večino ljudi, toda to ni tisto, s čimer se morate primerjati. Moramo se primerjati z Božjim merilom. Njegovo merilo je precej višje kot naše. V Besedi On pravi, da če si se enkrat zlagal, samo enkrat v vsem svojem življenju, te to dela lažnivca. Če si ukradel eno samo stvar v svojem življenju, sponko, nekaj minut časa svojega šefa, karkoli, samo enkrat, te to dela tatu. Če si bil jezen brez vzroka, če

nisi odpustil komu, ki je storil kaj krivičnega zoper tebe, če si poželel žensko, katerokoli izmed teh stvari, če si to samo enkrat storil, te to dela grešnika in ne moreš priti v nebesa. In tako vidite, smo vsi grešniki. Vsi smo grešili, in ne moremo priti v nebesa s svojimi lastnimi deli. Pismo Titu [3:5](#) pravi:

... ne z deli pravičnosti, katere smo storili, temveč nas je rešil glede na njegovo usmiljenje, s kopeljo prerojenja in obnovitve Svetega Duha;

Amen. Torej je odvisno od tega, kako primerjaš. To je kot ženska, ki je videla čredo ovc na griču, in vse so bile tako bele in lepe napram temu griču. Rekla je: *»Poglej te bele ovce, poglej, kako lepo izgledajo, tako bele.«* Šla je v posteljo in čez noč je snežilo. Naslednje jutro je pogledala gor, in videla ovce, in vse so izgledale tako motne, umazane in sive v primerjavi z belim snegom. Torej moramo sebe primerjati z Bogom. Njegovo merilo je veliko višje kot naše. Torej potrebujemo Odrešenika. V nebesa ne moremo priti z lastnimi močmi. Bog je to naredil kot brezplačen dar. V Evangeliju po Janezu [14:6](#) je rekel:

Jaz sem pot, resnica in življenje; nihče ne pride k Očetu, razen po meni.

On je edina pot ven iz tega kraja.

Torej, če je kdo tukaj, ki ne pozna Gospoda, kdorkoli tukaj, ki resnično ni nikoli povabil Jezusa, da bi bil Gospod in Odrešenik tvojega življenja. Ni nikoli resnično prišel do te točke, kjer bi resnično naglas izrekel s svojimi lastnimi usti, in povabil Njega, da bi prišel v tvoje življenje, ali bi vstali? Če je tukaj kdo, ali bi vstali sedaj, za Jezusa? Ne pustite hudiču, tistemu stvoru, da se vam smeji. Vstanite sedaj, ko imate priložnost, saj ne veste, koliko časa še imamo. Ne veste, če morda jutri ne boste umrli, in končali v tistem kraju.

Naj vam povem, tisti kraj, samo vročina sama bi bila strašna za prenašanje. Tisti ljudje, ki smo jih videli, ko so skakali iz New Yorkških stolpnic, držali so se za roke in skočili. Kako strašno je to moralo biti. Veste, če ste kdaj bili visoko zgoraj in pogledali dol, da bi skočili, bi bilo nepredstavljivo. Toda morali so se soočiti s tisto vročino. In to

je bilo samo za približno pet sekund. Potem bi jih upepelila, in tisto je bilo približno 2000 °C. Znanstveniki pravijo, da je v središču zemlje okrog dvanajst tisoč stopinj. Torej morate to prenašati za vso večnost. Če ste pripravljeni iti skozi to, bi bilo to strašno neumno. Sedaj je čas...

Govori napovedovalec

Sveto pismo je resnično preprosto, mi vsi smo grešniki, in kdorkoli bo klical ime Gospoda, bo rešen. Jezus je rekel, če me boste priznali pred ljudmi, javno, potem bom jaz v zameno; priznal vaše ime pred svojim nebeškim Očetom in Božjimi angeli. Toda, če me zatajite pred ljudmi, bom jaz vas zanikal pred Svojim Očetom. Želel bi vas prositi, da nekaj storite. Če še nikoli niste javno, pred drugimi ljudmi, če še nikoli niste javno razglasili Jezusa Kristusa kot svojega Odrešenika in sprejeli Njega, kot Gospoda vašega življenja, ali če dvomite glede tega, ali so nebesa vaše večno domovanje, se spomnite, da je Jezus visel nag na križu, na trgu, on je visel tam za vas. On je trpel vašo sramoto.

Če boste molili to molitev iz globin svojega srca, bo Bog rešil vašo dušo, in On vam bo dal priložnost v ne tako oddaljeni prihodnosti, da boste to storili javno. Molite z nami, posebno tisti, ki ste v skupnostih in veste, da bi morali. ***"Bog, jaz verjamem Vate. Ti si moj Stvarnik. Jaz sem grešnik. Grešil sem v številnih točkah, namerno in nezavedno. Padel sem. Zgrešil sem. Zaznamovan sem z grehom. Jezus, jaz verjamem vate. Ti si večni Sin Boga. Ti si Božje jagnje, ki odjeme greh sveta, ki odjeme moj greh. Verjamem, da si Ti umrl na križu. Prelil si Tvojo nedolžno kri za mojo grešno dušo. Verjamem, da si bil Ti pokopan in na tretji dan si Ti vstal. Ti živiš na veke, kličem Te za svojega Gospoda. Kličem Te za svojega Odrešenika. Predajam Ti svoje življenje. Ljubil bom Tebe, in Ti služil do konca svojih dni. Jaz pripadam Tebi, z vsemi dobrimi in slabimi platmi, grešnimi platmi, z vsemi svojimi načrti, z vsemi svojimi sanjami, vse predajam Tebi. Naj se zgodi Tvoja volja v meni. Verjamem, da sem rešen, ne po dobrih delih, temveč po veri, po zaupanju Vate. V imenu Jezusa. Amen."***

DOLG, DOLG APLAVZ

Ta odziv je popolnoma primeren. Sveto pismo pravi, da v nebesih ni večjega veselja, kot, ko se samo en grešnik spreobrne. In poznamo samo bled primer tega, kar se dogaja v nebesih, ko smo priče temu, kar ste danes storili vi. Rad bi naslovil še ostale izmed vas, in potem bom končal. Rad bi pozval v ospredje tiste izmed nas, ki smo priče temu. Res smo zelo srečni, da lahko slišimo brata Billa govoriti, kar je izkusil. Podal bom izziv vam in res bi vas posvaril, ne sprejmite tega, razen če niste pripravljene za nekaj aktivnosti Duha v vaših življenjih. Ne skušam biti predrzen, pravim samo, ne naredite te svoje izjave, razen, če ne mislite resno, in tukaj je, kar je. Ima dva dela.

Prvič. **Ne bom se več bal obraza človeka.** Največjega posameznega prebivalca, ki se obnaša, kot če bi vi resnično vedeli, da so nebesa in da je pekel. Ne bom se več bal obraza človeka.

Drugič. **Govoril bom vsem, katere poznam, preostanek svojega življenja o Jezusu, nebesih in pekl.**

To je ogromna obveza. Vsak človek katerega poznam, in ki je dosegel ljudi za Kristusa, je prišel do teh dveh točk obveze. Zakaj bi imeli odnos s komerkoli, če ne zato, da bi z njimi delili slavne, dobre novice, ki reši njihove duše iz pekla. To je hudodelstvo v Duhu - da poznate nekoga, da se pogovarjate z njim, da se skupaj zabavate z njim, da uživate njihovo prisotnost - in jim nikoli ne poveste, da brez Kristusa gredo v pekel. Vsak odnos bo kot vrata, da oznanjate resnico, katere priča ste bili danes. To je logično. Če niste pripravljene delati tega, razumem. Toda če ste pripravljene narediti ti dve obvezi, če se strinjate, recite to Bogu, *"Bog jaz verjamem Vate. Jaz verjamem v Jezusa, Tvojega Sina, in Tvojega dragocenega Svetega Duha. Sprejemam izziv sedanjega časa. O sebi razglašam, to je moje priznanje. Ne bom se več bal obraza človeka. Ne bo me skrbelo mnenje ljudi. Moj ugled ni pomemben. Sovražim strah pred človekom. Govoril bom vsakomur, ki ga poznam, ves preostanek svojega življenja, o tebi, Gospod Jezus. O nebesih in o kraju, ki se*

imenuje pekel. Prestopam črto. Ne bom več neopredeljen, prezaposlen, brezbržen. Sprejemam Tvojo besedo. Ne bom se bal in spregovoril bom na glas. To je moja izpoved Vsemogočnemu Bogu.«

Vzdigni svojo vojsko Bog, vsepovsod po tem mestu, narodu in svetu, ljudi, ki so pravilno razločili čase v katerih živimo. Ljudi, ki so prišli do razumevanja, da je večnost oddaljena samo naslednji trenutek stran, da bi videli z jasnostjo v slavo nebes in strahot pekla, in uredili svoje prioritete, da so poslušni Bogu. In sedaj, prosimo za milost. Naredili so hrabro priznanje Bog. Brez Tvoje milosti ne bo uspelo. Verjamemo, da je Tvoja milost zadostna, da naredimo, kar beseda Boga naroča, naj naredimo. Milost, milost, milost, na Tvoje ljudi tukaj v imenu Jezusa.

Pričevanje o peklu, ki je resničen.

Z navedki iz Svetega pisma. Pismo torej potrjuje njegovo izkušnjo.

Bill je ob treh ponoči umrl. Gospod ga je vzel. Odpeljan je bil v pekel. Izkusil je, kako so ga demoni mučili, rezali, trpinčili, občutil je žejo, vročino, lakoto, osamljenost, smrad, temo,... Gledal je milijone ljudi, kako večno tam trpijo, ker niso spoznali milostnega daru, katerega je Bog pripravil za vse ljudi, ko so na zemlji še imeli čas.

"Kajti če boš s svojimi usti priznal, da je Jezus Gospod, in boš v svojem srcu veroval, da ga je Bog obudil od mrtvih, boš rešen." (Rim 10,9)

Toda, ker je naš Gospod tako milosten, mu je naročil, naj o tej izkušnji pove vsem in ga vrnil nazaj na zemljo.